

ERIK HANSEN TIL MINNE

Erik Hansen døde 13. desember 2004, 72 år gammel. Som tilsyn på Trollheimshytta i 17 år fra 1973 til 1990 gjorde Erik en helt enestående innsats. Erik Hansen var en av dem som ga begrepet ”tilsyn” et helt nytt innhold i TT.

Erik ble født i 1932. Han var sønn av en enslig mor og vokste opp på Kleivstua på Byåsen. Han bodde på Flatanger under krigen, men flytta tilbake til Trondheim igjen. Han ble etter hvert storebror i en stor søskenflokk.

Erik ble tidlig glad i naturen. Vegen til Bymarka var kort. Erik hadde et særlig nært vennskap til Ingeborg på Grønli. Om søndagene dro ungutten stadig grytidlig av gårde og hadde kaffen klar til Ingeborg sto opp. Nye turområder for Erik ble etter hvert Sylan, Trollheimen, Rondane, Dovrefjell osv.

Erik begynte 16 år gammel i læra på verkstedet til møbeltapetserer Kåre Johnsen. Dette skulle bli hans fag. Der hadde han sin jobb i alle år og tok over firmaet da Johnsen ble pensjonist. Han ble en meget anerkjent fagmann og drev firmaet helt fram til sykdommen satte en stopper for det.

Han meldte seg inn i TT og var stadig på farten både i Sylan og Trollheimen. På Nordpå i Haltdalen var han i mange år en stadig gjest. Verken der eller på andre hytter han kom til, greidde han bare å slå seg ned i peisestua for å vente på servering. Der Erik var, måtte det skje noe. Energisk fant han snart vegen inn på kjøkkenet for å skrelle poteter, vaske opp eller gjøre nytte for seg på annen måte.

Å være tilsyn på TT-hytte betyr at fritiden stort sett er belagt. Men også mens han var tilsyn på Trollheimshytta sørget Erik Hansen for å dra på tur. Han oppsøkte da gjerne andre fjellområder, både i Trøndelag og andre deler av landet. Bildet er fra en tur i Sylene. Foto: privat

Erik feiret 60-årsdagen med å ta en tur til Svalbard. Bildet er tatt på Hotellneset i Longyearbyen. Foto: privat

Da han ble spurt om å overta tilsynet på to av hyttene i Trollheimen, svarte han ja med en gang. Her så han rike muligheter for sin virkestrang. Han var på dette tidspunktet godt kjent med TT, men var ikke interessert i noe styreverv. Han ville ut i fjellet for å bruke sine praktiske evner. Erik Hansen var 41 år gammel da han i 1973 sa seg villig til å ta over tilsynet på både Jøldalshytta og Trollheimshytta. Å ha ansvaret for to store hytter ble likevel i meste laget. Etter kort tid ble ansvaret for Jøldalshytta overtatt av en av Eriks venner, Torolv Aune. Med disse to på plass var de to hyttene kommet i gode hender for mange år framover.

Trollheimshytta var ifølge årsberetningene fra begynnelsen av 1970-årene i god stand. Dette var nok en sannhet med visse modifikasjoner. Anlegget var slitent. Hytta var preget av manglende oppfølging på så mange måter etter dårlig økonomi i TT, i likhet med de fleste andre turistforeninger, gjennom flere år. Vinduer var i dårlig stand og trengte gjennomgående vedlikehold. Det var behov for beising utvendig og lakking og maling av gulv. Tørkerommet var trangt. Senger trengte utskifting av gamle fjær-bunner og madrasser. Og kjøkkenet trengte fornyelse. Mye skrammel og rot hadde også i årenes løp samlet seg på hytta. Sortering og opprydding ble en del av jobben. Møblene sto han naturligvis selv for opptrekkinga av. Overalt var det stort behov for en nevenyttig kar.

I tillegg til oppgraderinga av bygningsanlegget kom innsatsen for å holde hytta i drift. Om våren sto vedsjau på programmet. Ca 10 favner ved går det årlig med på en slik hytte. Hytta skal klargjøres før sesongene og stenges av etter. Tekniske anlegg skal vedlikeholdes og fornyes. Generell nevenyttighet, teknisk innsikt og praktisk sans langt utover møbeltapetsererfaget kom til nytte. Pinsa ble gjerne brukt til vasking av sengetøyet. På høstparten var turene preget av andre gjøremål, som beising, maling og lakking.

Arbeidsinnsatsen var stor. Gode hjelpere var viktig. I tillegg til at arbeidsmengden er stor på ei stor hytte, ligger Trollheimshytta «langt av lei». Erik hadde med seg en gjeng av trofaste og gode hjelpere. Dem skapte han et godt miljø for. Vår og høst var Erik og et vekslende antall av hans venner stadig på hytta. Selv om turene til fjells innebar mye arbeid, minnes de som gode, fine fjellturer.

Hytta begynte meget raskt å bære preg av Eriks energi og samvittighetsfulle omsorg. Han hadde stor respekt for det gamle, trivelige og kulturhistorisk verdifulle hytteanlegget. Han bidro til å tilføre hytta «varige verdier» ved å oppgradere og fornye gamlehytta på en fagmessig måte med tradisjonelle materialer, utførelse og løsninger. Så forsiktig var ofte fornøyselsene at du knapt kunne merke de nye innslagene i det gamle.

Utenom betjent sesong vår og høst var tilsynets tid på Trollheimshytta. Å gå på ski- og fotturer i fjellet ble det ikke slutt på. Sommerferien gikk gjerne til andre fjellstrøk som Sylan, Rondane, Jotunheimen, Hardangervidda eller andre fjellområder. Svalbard sto et par ganger på reiseprogrammet. I påskene var han i mange år på ei hytte på Dovrefjell.

*Den gamle motoren til vedsaga på Trollheimshytta, av Erik og hans hjelpere kalt «Bernhard» – var ikke alltid like samarbeidsvillig. Ola Lund bistår her Erik med å få nytt liv i den gjenstridige motoren.
Foto: privat*

Takk for nå. Erik Hansen stenger døra på Trollheimshytta for å ta fatt på hjemturen. Foto: privat

Allerede i 1979 ble Erik tildelt foreningas hederstegn, «Reinrosa med gull eikekrans» for sin innsats i TT. Året etter sa han ja til å bli valgt inn i rådet. Der deltok han helt fram til 1998. I 1990 valgte han å overlate tilsynet på hytta til Morten Halgunset, en av Trollheimshyttas trofaste lokale hjelpere.

Da hadde Erik bygget seg egen hytte i Surnadal. Etter 17 år som tilsyn ville han nå bruke fritida mer etter eget ønske. Helt som planlagt gikk det ikke. Midt på 1990-tallet var det tydelig at Erik slet med helseproblemer.

Erik hadde i sine velmaktsdager sine egne og gjerne litt spesielle meninger om det meste. Erik var et arbeidsjern og var nøye på å gjøre alt skikkelig. Han kunne i det ytre virke tøff. Likevel sto vi overfor en mann som var ganske myk innvendig. Stor omsorg for sine venner, bekjente og medmennesker kom ikke minst fram i samarbeidet om praktiske oppgaver.

TT hadde i årboka for 2003 en presentasjon av Erik Hansen og hans innsats under overskriften «Mester Erik» på Trollheimshytta. Dessverre fikk vi ikke laget denne presentasjonen som noen samtale med Erik. Han var syk da og døde bare vel et år etter.

Trondhjems Turistforening takker Erik Hansens for hans store innsats for foreninga og for alle som er innom Trollheimshytta på sine turer i Trollheimen. Vi minnes den svære innsatsen Erik sto for gjennom mange år. Han bidro med et betydelig løft i en krevende periode for TT. Han sto for en fremragende oppfølging av den bygningsarv TT legger så stor vekt på å videreføre.

Erik Stabell